

ЦЕРВЕНИТЕ

СОФИЯ, 11 - 17 СЕПТЕМВРИ 2008 Г.

ВЕСТНИК ЗА ЦСКА И НЕГОВИТЕ ФЕНОВЕ (излиза всеки четвъртък през сезона)

Цена 1 лев Брой 141

ЦСКА разбл "сините" и със селекцията си

"Червените" взимат Здравко Лазаров, подуянци - неудачници

СКА

1948

А БЪЛГАРИЯ

9 771312 415004

ЗСКА СОФИЯ
ULTIMATE INTERNET FAN CLUB

„А“ група, есенен полусезон 2008/2009

I кръг	
9 август, 18.00 часа	
Сливен - Локомотив (Пд)	1:1
Спартак (Вн) - Локомотив (Мз)	2:0
Славия - Литекс	0:3
Миньор (Пк) - Локомотив (Сф)	0:1
Пирин - Черно море	1:2
Вихрен - Левски	1:0
Ботев (Пд) - Черноморец (Бс)	0:1
10 август	
ЦСКА - Беласица	1:0
II кръг	
16 август, 18.00 часа	
Локомотив (Пд) - Черноморец	1:1
Локомотив (Мз) - Славия	1:0
Беласица - Спартак	0:0
Сливен - ЦСКА	3:1
17 август	
Левски - Ботев	6:0
19.30 часа	
Черно море - Вихрен	2:0
Локомотив (Сф) - Пирин	1:0
20.00 часа	
Литекс - Миньор	2:0
III кръг	
23 август, 18 часа	
ЦСКА - Локомотив (Пд)	2:0
Спартак - Сливен	2:2
Миньор - Локомотив (Мз)	2:0
Пирин - Литекс	1:1
Вихрен - Локомотив (Сф)	1:0
Ботев - Черно море	2:2
20.00 часа	
Черноморец - Левски	отл.
24 август	
Славия - Беласица	3:0
IV кръг	
30 август, 18 часа	
Локомотив (Мз) - Пирин	4:0
Беласица - Миньор	0:0
Сливен - Славия	1:1
20.00 часа	
ЦСКА - Спартак	3:0
31 август	
Локомотив (Пд) - Левски	2:3

Черно море - Черноморец	0:1
Локомотив (Сф) - Ботев	2:0
20.00 часа	
Литекс - Вихрен	2:0
V кръг	
13 септември, 17 часа	
Спартак - Локомотив (Пд)	0:0
Миньор - Сливен	0:0
Пирин - Беласица	0:0
Вихрен - Локомотив (Мз)	0:0
Ботев - Литекс	0:0
19.00 часа	
Черноморец - Локомотив	0:0
Левски - Черно море	0:0
14 септември	
Славия - ЦСКА	0:0
VI кръг	
20 септември, 17.00 часа	
Локомотив (Мз) - Ботев	0:0
Беласица - Вихрен	0:0
Сливен - Пирин	0:0
19.00 часа	
ЦСКА - Миньор	0:0
Спартак - Славия	0:0
21 септември	
Локомотив (Пд) - Черно море	0:0
Локомотив (Сф) - Левски	0:0
19.00 часа	
Литекс - Черноморец	0:0
VII кръг	
27 септември, 17.00 часа	
Миньор - Спартак	0:0
Пирин - ЦСКА	0:0
Вихрен - Сливен	0:0
Ботев - Беласица	0:0
19.00 часа	
Черноморец - Локомотив (Мз)	0:0
18.00 часа	
Левски - Литекс	0:0
Черно море - Локомотив (Сф)	0:0
28 септември	
Славия - Локомотив (Пд)	0:0
VIII кръг	
4 октомври, 16.00 часа	
Беласица - Черноморец	0:0

Сливен - Ботев	0:0
Спартак - Пирин	0:0
Славия - Миньор	0:0
5 октомври	
Локо (Пд) - Локо (Сф)	0:0
Литекс - Черно море	0:0
Локомотив (Мз) - Левски	0:0
18.00 часа	
ЦСКА - Вихрен	0:0
IX кръг	
19 октомври, 16.00 часа	
Миньор - Локомотив (Пд)	0:0
Пирин - Славия	0:0
Вихрен - Спартак	0:0
Ботев - ЦСКА	0:0
18.00 часа	
Черноморец - Сливен	0:0
Левски - Беласица	0:0
Черно море - Локомотив (Мз)	0:0
Локомотив (Сф) - Литекс	0:0
X кръг	
25 октомври, 16.00 часа	
ЦСКА - Черноморец	0:0
Спартак - Ботев	0:0
Миньор - Пирин	0:0
26 октомври	
Локомотив (Пд) - Литекс	0:0
Локо (Мз) - Локо (Сф)	0:0
Беласица - Черно море	0:0
Сливен - Левски	0:0
Славия - Вихрен	0:0
XI кръг	
1 ноември, 14.30 часа	
Пирин - Локомотив (Пд)	0:0
Вихрен - Миньор	0:0
Ботев - Славия	0:0
16.30 часа	
Черноморец - Спартак	0:0
Левски - ЦСКА	0:0
Черно море - Сливен	0:0
Литекс - Локомотив (Мз)	0:0
2 ноември	
Локомотив (Сф) - Беласица	0:0
XII кръг	
8 ноември, 14.30 часа	
Локо (Пд) - Локо (Мз)	0:0

Славия - Черноморец	0:0
Миньор - Ботев	0:0
Пирин - Вихрен	0:0
9 ноември	
Беласица - Литекс	0:0
Сливен - Локомотив (Сф)	0:0
ЦСКА - Черно море	0:0
Спартак - Левски	0:0
XIII кръг	
15 ноември, 14.30 часа	
Вихрен - Локомотив (Пд)	0:0
Ботев - Пирин	0:0
16.30 часа	
Черноморец - Миньор	0:0
Черно море - Спартак	0:0
Локомотив (Сф) - ЦСКА	0:0
Литекс - Сливен	0:0
Локомотив (Мз) - Беласица	0:0
16 ноември	
Левски - Славия	0:0
XIV кръг	
22 ноември, 14.30 часа	
Локомотив (Пд) - Беласица	0:0
Сливен - Локомотив (Мз)	0:0
ЦСКА - Литекс	0:0
Спартак - Локомотив (Сф)	0:0
Миньор - Левски	0:0
Пирин - Черноморец	0:0
Вихрен - Ботев	0:0
23 ноември	
Славия - Черно море	0:0
XV кръг	
29 ноември, 14.30 часа	
Ботев - Локомотив (Пд)	0:0
16.30 часа	
Черноморец - Вихрен	0:0
Локомотив (Мз) - ЦСКА	0:0
Беласица - Сливен	0:0
30 ноември	
16.30 часа	
Левски - Пирин	0:0
Черно море - Миньор	0:0
Локомотив (Сф) - Славия	0:0
Литекс - Спартак	0:0

Кога най-добре ще се излъчи обществото на Столичен?

Кога най-после ще се изпълни обещанието на Станишев?

Няколко дни след като Апелативната комисия, ръководена от "кристално честния" Николай Георгиев, забрани на ЦСКА да участва в евротурнирите през тази година, представителите на "Червения" фенклуб, на Обществения комитет за защита на ЦСКА, както и шефове от Борисовата градина, се срещнаха с премиера Сергей Станишев. По време на тази среща премиерът и неговите съветници обещаха, че във футболна ше се проведе операция "Чисти ръце", като проверките на ДАНС и прокуратурата обхващат не само ЦСКА, а и клубовете, които получиха евролицензи - Левски, Литекс, Черно море, Локо (Сф) и Черноморец, както и ръководството на българския футбол в лицето на БФС. Три месеца след тази среща, единственият разследван е ЦСКА.

При това като по поръчка (преди да започне разследването, главният прокурор Борис Велчев заяви, че ако ДАНС откри улики, Прокуратурата ще погне Александър Томов) в никак изрядната документация на ЦСКА бяха забелязани някои предизвикващи съмнения неща. Затова Софийска градска прокуратура първо заяви, че няма доказателства срещу Луци, но ще започне да ги събира, а после един от прокурорите даде мълчаливи обяснения, че Томов присвоил ня-

колко милиона чрез трансфери на футболнисти.

После се намесиха кремиковските синдикати, търлейки, че взел заеми, обезпечени от металургичния комбинат, прехвърлил ги в ЦСКА, а накрая сложил мангизите в джоба си. Някой си Павлов от "Поддрепна" дори пресмяташе, че по тази схема Луци може да е присвоил... 95 милиона евро. В крайна сметка прокуратурата се спря на версията, че Томов е дал 3,5 милиона на Васил Божков като транш от сделката по закупуването на ЦСКА.

Дали и защо това е престъпление, са въпроси, на които може да отговори само съдът. Любопитно е обаче защо ДАНС и прокуратурата не обърнат никакво внимание на Левски, Литекс и останалите клубове, които получиха евролицензи, както и на самата футболна централа БФС.

Възможно доказателство, че точно "червените" са най-големият данъкоплатец сред родните футболни клубове, даде не друг, а Тодор Батков, макар адвокатът да го направи заради липса на елементарна съобразителност. Наместникът на Чорни гордо обяви, че за миналата година Левски бил платил 400 хиляди лева ДОД. Тогаваш дори невнятен в гъзла Луци се осмелва да попита как така "неизрядният" ЦСКА плаща 1,6 милиона ДОД, при това с

два пъти по-малко служители. Хората от ДАНС и прокуратурата не само не приеха тези официални данни като нещо, което ги интересува, а дори се забавляваха със смехоритите на адвоката.

По същия начин тези органи не обърнаха внимание на някои обстоятелства, свързани със случая "Ангел Бончев", а бившият президент на Литекс в прав текст обвини Гриша Ганчев за това, че си е променил отношението към него след отвлачането. Не бяха малко и медийните публикации, свързани с покушения срещу Бончев с неизяснените отношения между Гриша Ганчев и представителите на сръбския сенечт бизнес.

Ивайло Дражев, Христо Порточанов и Димитър Христов алармираха обществе-

ността за различни нарушения в редица водещи клубове. Ставаше въпрос за даване "под масата" на заплати, различни от официално обявените (в това отношение единствено ЦСКА е доказано чисто), за превърляне на пари за трансфери (Чилков, Веско Минев) не по сметките на клубовете, а по сметки на заинтересовани лица, за уж конкурентни клубове, собственост на един и същ човек (Митко Събев), и т. н. Дражев разкри безумната финансова каша в БФС, където доскоро дори не са издавали фактури и така глобните клубове не са разполагали с документ, с който да оправдават своите разходи. Интересно как са отчтени уж депозирани от Локо (Сф) пари, срещу които "железничарите" получиха евролиценз,

въпреки че в деня на лицензирането срещу тях имаше влезли в сила изпълнителни листове, които адвокат Величов беше внесъл в БФС.

Излишно е да се коментира и защо от БФС не проявява никакъв интерес към това, участвал ли е през миналата година Черно море в уреждането на свромачовче. Не може да бъде иначе, след като преди няколко години имаше писмени самопризнания на Златко Янков, че е уредил желания резултат в един мач със своя бивш съотборник от Левски Илиан Илиев. Можем да зададем например хората от ДАНС и прокуратурата дали информацията за данните на ЦСКА е придобита от Тодор Батков по законен път и ако това не е така, защо няма наказани. Впрочем защо

шефът на Апелативната комисия Николай Георгиев не си е подал оставката, след като Батков научава два дни преди Томов, че евролицензът на ЦСКА е отнет?

После за действие на прокуратурата има. Разбира се, аз съм сигурен, че ако зависеше от дялото на сегашния главен прокурор и косъм нямаше да падне от главата на тима от Пуджане, но все пак българската прокуратура се ръководи от Борис Велчев-внух, а не дядо. Но в ДАНС, изглежда, чакат някоя еврорганизация като ОЛАФ да им свърши работата. Само че тогава европейците пак ще обвинят България в корупция, този път във футбола, и то само защото Сергей Станишев е забравил обещанията си...

ВЛАДИМИР ВЕЛИЧОВ

"А" ГРУПА СЛЕД IV КЪРЪ

1. Литекс	3	1	0	8-1	10
2. ЦСКА	3	0	1	7-3	9
3. Локо (Сф)	3	0	1	4-1	9
4. Черно море	2	1	1	6-4	7
5. Черноморец	2	1	0	3-1	7
6. Левски	2	0	1	9-3	6
7. Сливен	1	3	0	7-5	6
8. Локо (М)	2	0	2	5-4	6
9. Вихрен	2	0	2	2-4	6
10. Спартак	1	2	1	4-5	5
11. Славия	1	1	2	4-5	4
12. Миньор	1	1	2	2-3	4
13. Локо (Пд)	0	2	2	4-7	4
14. Беласица	0	2	2	0-4	2
15. Пирин	0	1	3	2-8	1
16. Ботев	0	1	3	2-11	1

Вестник за ЦСКА и неговите фенове, наследник на легендарния "Сектор Г", излизал през 2000 година

ОСНОВАТЕЛ ГЕОРГИ АТАНАСОВ

РАЗПРОСТРАНЕНИЕ

"Прес" ООД

тел. 02/ 975 20 44

Адрес на редакцията:

1784 София, бул. "Цариградско шосе" 113 А; e-mail: chervenite_daily@abv.bg

ЧЕРВЕНИТЕ В ПЪРВЕНСТВОТО

Играч	М	Мин.	ЖК	ЧК	Г	А
Даниел БЕКОНО	4	360	2	0	0	0
Йордан ТОДОРОВ	4	345	1	0	1	2
Фелипе МАШАДО	3	195	0	0	1	0
Кирил КОТЕВ	4	360	1	0	0	1
Иван ИВАНОВ	4	360	0	0	0	0
Матиа МОРАЦ	1	45	0	0	0	0
Ели МАРКЕВ	3	250	0	0	1	0
Видан ВИДАНОВ	1	45	0	0	0	0
Тодор ЯНЧЕВ	4	360	0	0	0	0
Николай ЧИПЕВ	4	300	1	0	0	0
МАРКИНЪОС	4	350	2	0	1	2
УДОДЖИ	3	140	0	0	1	0
Зе РУИ	3	215	1	0	1	0
Евгени ЙОРДАНОВ	4	295	0	0	2	1
Александър ТОНЕВ	2	135	0	0	0	0
Владислав ЗЛАТИНОВ	3	60	0	0	0	0
Мартин ТОШЕВ	4	120	0	0	0	0
Янко САНДАНСКИ	1	2	0	0	0	0

Броят на в. "Червените" е приключен редакционно в 18.00 ч. на 9 септември (вторник) 2008 г.

ЧЕРВЕНИТЕ

ISSN 1312 - 4153

Издава "ЕМАТ" ЕООД

“Фалиралият” ЦСКА разби подуяжките фукулъвци

ДОКАТО “ЧЕРВЕНИТЕ” ВЗИМАТ НАЦИОНАЛИ, НА “ГЕРЕНА” ОТИВАТ НЕДОКАЗАНИ ФУТБОЛИСТИ

След като благодарение на скроната на “Герена” итрига евролицензът на ЦСКА беше отчет, слушанските медии започнаха да вешаят крах на най-успелия български клуб. Някои се правеха, че съжالياват, а други - като главния редактор на “Меридиан мач” Владимир Зарков, изразиха радостта си с думите: “На кого му пука за ЦСКА?”

Щастиливте фенове на подуяжкия футбол започнаха да събират пари в касички-прасета, радвайки се, че в същото време Батков и Вуков слягат селекция за Шампионската лига. Адвокатът с мазните мустаци твърдеше, че ЦСКА ще играе с децата и може да изпадне от елита, докато този, когото на “Герена” наричат “Овчата глава”, се хвалеше, че ще бие “червени-

накараха мнозина да повярват, че през новия сезон ЦСКА няма да привлече качествени попълнения на мястото на продадените звезди от селекцията на Стойчо Младенов и отборът на Пената ще бъде лесна плячка за събиращия играчи за атака на Шампионската лига тим на Левски.

Сега, в началото на септември, нещата изглеждат толкова различни, че едва ли преди два месеца някой би повярвал, че това е възможно. Тогава дори един отличен футболист като Бруно Патакаш, който дойде при “червените” заради Стойчо Младенов, реши да напусне клуба, който остана без евролиценз, защото бил във финансова несъстоятелност. Сега в състава на ЦСКА са новопривлечените Здравко Лазаров -

оналния тим на Исландия, португалецът Да Коша, който идва от английския Лийдс. Тук са, разбира се, и младите суперталанти от “армейската” школа Иван Иванов, Николай Чипев, Сашо Тонев, Мартин Тончев, Атанас Зехиров и Павел Виданов. Това са футболистите, които вляха нова, свежа кръв в организма на ЦСКА.

В същото време уж готвешите се за европодвизи подуянци не привлякоха нито един национал. Те се ограничиха с провалилия се в Панатинайкос Гаджев, отхвърления от ЦСКА Тиберканин, завърналия се за пореден път Гонзо, трудолапширащия се чех Бистрон и изложилния се срещу БАТЕ словашки вратар Киш. А, да, на “Герена” отиде и голмайсторът на

те и офертите и много скоро Левски може не само да остане без Христов, а и да получи забрана от УЕФА да картотекира нови футболисти през цялата следваща година.

Можем само да си представяме какво щеше да се случи с представящия се за финансово стабилен тим от “Герена”, ако той беше понесъл такъв подъл удар, какъвто подуяжките интриганти скроиха на ЦСКА. Защото е факт, че шампионите се вдигнаха на крака за два месеца, като “червените” събраха за този период повече пари от трансфери, отколкото “сините”, които от две години се опитват неуспешно да продадат на сметка комедиантите от трупата на Мъри, които се фукат с участието си в групите на

Електричката може да ни изтегли към първото място

На 9 септември се навършиха 60 години от спечелването на първата титла на ЦСКА. От онзи велик отбор, поставил основите на едно от най-великите неща на България, са останали едва само 7 души, като всички са над 80-годишна възраст - капитанът и авторът на победния гол на финала срещу подуянци Нако Чакмаков, д-р Стефан Божков, Манол Манолов, Стойне Минев, Димитър Цветков, Панко Георгиев и Асен Рангелов. Наред със спомените на всички привърженици на червенния отбор за онзи славен тим, положил основите, в Борисовата градина продължават да се случват доста неща.

Ликвидатора продължи с игричките си и с шикалка-венето относно новия собственик на клуба. Един ден ще има, друг ден се чака генерален спонсор, с който се водят преговори, след това няма да има човек, който да оглави най-успелия отбор у нас, а не само в България, а дните си вървят, парите не са много, но хубавото е, че отборът продължава да трупа точки в елита. Да, но всичко си има край, а на всички е известно какво става, когато средствата свършат. В пресата се появяват най-различни информации, свързани с ЦСКА, а хората продължават да са объркани, истината продължава да е потулена, непрестанно се подхвърлят някакви партенки в медийното пространство... Димитър Пенев беше прав след мача с гръцкия Пансерайкос, като каза, че до срещата със Славия трябва доста неща, да се променят и подобрят, за да може да се разчита на успех срещу “Белите”. Традицията е нещо малко не само в спорта, но само на стари лаври не може да се лежи и да се мисли, че тимът на Стевица Кузмановски ще се даде без бой или пък ще полегне на младите “армици”.

Сега е трудно всички да се хвърлят здраво срещу ЦСКА и да трупат имидж, след като клубът е раздиран от проблеми, а най-пресният пример е гостуването в Сливен. Светлият лъч дойде през седмицата, когато националът Здравко Лазаров подписа двегодишен договор и ще внесе малко спокойствие на “Армията”. Прехвърлил 30-те, той демонстрира класата си още през миналия сезон, когато игра именно за Славия, и сега може да се окаже важен към срещу “Белите”. Каквото и да се говори за него, ясно е, че е прекрасен за нашата “А” група, която и без това не е с много висок стандарт не само на заплащане, но и на качество. Електричката спокойно може да е машината, телгеща композицията на “армейците” към първото място в България. Със сигурност Лазаров ще придаде още малко класа и необходимата доверителност на подуяжкия отбор, а наред с това

зи, когато на "Герена" начислят "Общата глава", се хванал, че не бие "червените" като магарета".

Медийните пушеници, а и реалните финансови трудности на "армейците",

на ЦСКА са довели до отпиде и голмайсторът на българското първенство Георги Христов от Ботев (Пл), но май "прочуят" юрист Тодор Батков пак е обърнал нещо с договорите

на ЦСКА са довели до отпиде и голмайсторът на българското първенство Георги Христов от Ботев (Пл), но май "прочуят" юрист Тодор Батков пак е обърнал нещо с договорите

участието си в групите на Шампионската лига и с прословутите "17 мига от есента"...

ВАЛЕНТИН ВАСИЛЕВ

ще придаде още малко класа и необходимата доза спокоевие на по-младите в отбора, а наред с това Пената ще има още един вариант в офанзивен план, защото е трудно да се разчита само на Евгени Йорданов в предни позиции.

ИВО ТОНКОВ

Винаги ще знам какво направи миналото лято, TomOFF...

Да, знам, че все още не е приключило настоящото лято. Знам, че Александър Т. все още е на върха в ПФК ЦСКА АД и се разпорежда със съдбата на шампиона на България. Знам, че всичко изглежда отминало, затворено и вече свършило - и юбилей, и празненства, и размириците с летящи бутилки минерална вода пред "Армията", и мечтите за Шампионска лига, и отборът с 16 точки пред "синия подгласник".

Чичо Митко и новата генерация "армейци" сега са тук и изграждат може би най-истинския ЦСКА от 1989 г. насам. Но Лули също е тук, макар и "запориран" със съдебно решение да не мърда извън родината. Още по документи се водят на ръководни постове в клуба и още представляват (не)видима заплаха" било със своите действия или бездействието.

Продължавам с филмовите препратки. Станалият култов тийнейджърски психотрипър отпреди 11 години "Знам какво направи миналото лято" и получил своето логично холивудско продължение година по-късно с "Още знам какво направи миналото лято" достига апогея си с още по-знаменателната си трета част "Винаги ще знам какво направи миналото лято" (2006 г.), която критици-

те и публиката естествено определиха като най-лошата. Та това загубиле някак си интуитивно зелена на челото на тази статия. Във въпросните ленти заподлет, облечен само в рибарска мушаму и гумени ботуши, убиваше по зверски начин млади студенти, обучавайки ги на своята рибарска кука. Няма да задълбавам повече в страховитата фабула, но това, което направи председателят на Надзорния съвет и президент на ПФК ЦСКА АД, беше милион пъти по-жесток, садистично и убийствено от авторската фантазия във филма.

Началото на юни 2008 г. ще остане загинава в историята на клуба, а в и съзнанието на цяла България - както "червената", така и "синята". Изваждането на ЦСКА от напълно заслужено участие в Шампионската лига ще остане най-черното петно в летописите на "армейците". Поне докато аз и все сме живи. Защото по-лошо от това, случило се преди три месеца по етажите на столитните улици "Драган Цанков" 3 и "Цар Иван Асен II" 42 и на "Рут дьо Женев" 46 в швейцарския град Нион, може да бъде единственото мечтано от подянките трубадури закриване на ЦСКА. Което просто няма как да се случи - справката е естествено е пак отпреди 3 месеца. БОР-

БАТА започна тогава, продължи с умерени ходове най-вече от страна на Обществения съвет за спасение на ЦСКА, а сега, когато тимът на Борисовския завод за автотракторно оборудване въздаде най-голямата справедливост в историята на родния футбол, остава да се види ще получи ли тази борба конкретен отговор и най-вече виновно лице, за да възтържествува Истина. Тази, за която призоваха дори феновете на "армейците" от Букурещ - Стяуа.

Та именно за погледа отвън навътре към юнките събития е мислята ми. За хилядите "червени" сърца, изтръпнали почти до абсолютната загуба на пулс при вида на статистите, кардите и новините от началото на шестия месец на 2008-ата година. По ирония на съдбата и аз следях всичко от чужбина, от града на един добре познат футболен БГ-познайник - Слован (Братислава). А такава като мен, сигурен съм, е имало с хиляди - от Вашингтон до Сидни, от Рейкявик до Кейптаун, от Рио де Жанейро до Владивосток... Четех всяка следваща новина, преглеждах всеки слух във форумите, гледах всяко клипче от спортните емисии, говорих с всеки приятел, с когото сте ходили в хлапашките години по стадионите на мач. И

когато ти отговарят - "Човече, не мога да спя, чакам в сайтовете някаква крайна вест, някакво решение от УЕФА, просто нещо окончателно...", просто няма и ти как да си спокоеен, да си в нормално състояние. Разстоянието от родината някак си притъпява чувствителността на сетивата и ситуацията във и със ЦСКА не те обсебва напълно, не затъмнява разсъдъка, не те сломява до степен на отчаяние. А всъщност положението прилича на война - летят камъни и дървене, не - камъни и бутилки май бяха, чуват се изумителни крясъци като "Лъжец, щеп те "лежа, бе...", пълно с полиция, журналисти и фенове. На "Армията" властва армията... на гнева.

А вездещият Президент на ликвидаторите като истински Гаврош от "Клетниците" на Юго поритълята под закрилата на кордон полиция и журналисти, под чадър от камери, микрофони и щитовете. И не спира. Не спира да върви, не спира да говори, не спира да... лъже. Е, Гаврош е застигнат от куршум на войниците, но Лули е неуловим. Но политиките имат генетично съхранение" от ударите на закона, един естествено антидот към инфекцията СПД (съвест, почтеност, дълг). "Най-невинният" можа да заобиколи всичко и

всички. Но не и ЦСКА, повален в нокдаун от БФС-та, лицензкомисии и онзи с мускулите, пардон, с мустациите.

Неусетно от футболен наблюдател човек се превръща в адвокат, юрист, прокурор и какво ли не още юридическо. Четеш за крайни срокове, нормативни уредби, лицензионни изисквания. Обясняват ти се административни процедури, ответни действия, възможности за отсрочки, разсрочени плащания, погасяване на дългове. На сцената излизат всякакви знайни и незнайни функционери, дейтели и служители, всеки от които уж ти говори Истина. А тя, заобиколена от пелена от слухове, просто изчезва, заменена от злорадия присмех от Подуяне, "гузното" съжаление от БФС и нарабизиращото подигане на рамене от УЕФА. А истинските "армейци" се задълбават на прага на комата. Без да могат да направят абсолютно нищо, за да помогнат действително на любимия си отбор.

Гледайки отдалеч, хаосът и анархията изглеждат още по-объркани. Един див, див Изток, в чиято месемелачка ЦСКА загуби безкрайно важна битка, но започна напорът към победа във вайнота. Мирни протести, отворени писма, транспаранти и плакати - на пръв

поглед почти безполезно, но те показва кого припознават като виновник за Позора и поругаването. Последвалите събития донякъде оневниха АТ и насочиха погледа към не по-малко виновните подянките клики, действащи на върха на централни, комисии или работни групи. Те са ясни още от зората на демокрацията. Но отговорността си трябва да понесе и Транският кон на "Българска армия", който създаде предпоставките за обезбечаването на тризвездния шампионат, и последвалото лансиране на ФК "Минус 16", чиято несъестоятелност лъсна по най-показа - елния начин. Справедливостта започна да тържествува, макар и бавно. Остана да бъде премахнат само туморът, който не бъде ли отстранен, ще трови съня и спокоевие на "червената България". Било с рокади в УС-то на АД-то, с подмолни опити за интриги в спортно-техническия екип на ЦСКА или пък със самото си присъствие, което е равнозначно на максимална уязвимост на клуба по всички възможни линии. Аз не искам подобно бъдеще. А wie? Въпросът е риторичен просто, защото винаги ще знам какво направи миналото лято, Томов...

ВЛАДИМИР ИВАНОВ

“Верността ни плаши нашите врагове!”

“Нашата вярност плаши враговете ни!” - под този надслов премина празненството по случай 11-ата годишнина на една от най-дейните фракции в агиткага на ЦСКА - “USF”, в разгара на лятото. Наскоро в полите на Витоша гости от Варна, Самоков, Централния фенклуб, “Червена гордост”, “CSKA girls fraction”, “Армейски лъвове”, “Drunk boys” и “Red dogs” уважиха събитието.

Специално на партито дойдоха и представители на волейболните ни шампиони при мъжете и жените от ЦСКА. Ска-пънк групата “Кючек” пък подгрываше настроението на колоритната футболна тълпа, а стотиците привърженици се надвиваха с бира. Песни огласяха гората около хотела във Владая, в който бяха настанени привържениците на ЦСКА. Точно в полунощ настъпи кулминацията, след като по терасите пламнаха безброй факли, които озариха в ачаде

но в тоя
нацията, след като по тера-
сите пламнаха безброй фак-
ли, които озариха в алена
светлина нощта...

ЦВЕТОМИР ЛАЗАРОВ

Вкарва ли Бербатов голове за България?

СЛЕД ТРАНСФЕРА НА МИТКО В МАНЧЕСТЪР ЮНАЙТЕД ТРЯБВА ДА ЗАПОЧНЕМ ДА ЦЕНИМ ИСТИНСКИТЕ СИ ФУТБОЛНИ ТАЛАНТИ

През миналата година, по време на едно телевизионно интервю по Ринг TV с Георги Иванов (Гонзо), една млада журналистка попита любимеца на "синята" публика дали не се чувства по-голям футболист от Бербатов, след като е вкарал толкова голове на ЦСКА, а Митко няма нито едно попадение срещу Левски. Разбира се, Гонзо отвърна, че не бива да се правят подобни неслепи сравнения, но журналистката не криеше желанието си постиженията на "червения" Митко Бербатов да бъдат поставени по-долу от тези на нейния "син" идол. Подобна загуба на чувството за мярка едва ли съществува никъде другаде в света, освен в България. Точно затова преди осем години в анкетата за футболист на века световната мегазвезда Христо Стоичков беше пренебрегнат предимно нито една победа на

мача с Холандия Митко разкритикува някои "сини" национали. Излезе, че капитанът на националния отбор не може и дума да обели на подюанските звезди, защото в България те са недосегаеми.

Впрочем, колкото и да се опитват сега някои хора да се правят на доброжелатели на Бербо, не може да се забрави тяхното участие в кампанията против него в края на 2005 г. Тогава "сините" медийни агитатори (пак като по поръчка) ревноха, че Митко не заслужава да е футболист №1 на България, а с тази чест трябва да бъде удостоен бившият началник-пейка в Мюнхен 1860, известен с прозвището "Дедо Боре Автомата". Тогава Бербатов беше изнесъл изключително силни мачове в немското първенство, а мюнхенци не желаеха Боримиров в състава си дори когато излезе на световна сцена.

Преди години, пак по същата причина, беше съчинена теорията, че Стоичков играл добре само за Барса, но никога нямало да направи силен

ко Бербатов, който тогава за пореден път стана футболист №1 на България, не тръгна да спори нито с Боримиров, нито със "сините" агитатори. Той със сигурност не беше забравил 1999 г., когато същите хора обвиниха ЦСКА за това, че след като достигна до финала за купата и така си осигури участие в свeturнирите, не се хвърли на бой срещу Литекс, за да помогне на Левски да стане шампион. Защото тогава почитателите на Левски изобщо не бяха забелязали таланта на Митко, Стилян и Владо Манчев, мислейки, че центърът на света се намира в Подуние.

Преди години, пак по същата причина, беше съчинена теорията, че Стоичков играл добре само за Барса, но никога нямало да направи силен

мач за националния отбор. Тогава левскарите бяха убедени, че най-добрият национален тим на България трябва да включва Илиан Илиев, Мъри, Гибона и Наско Сираков. По-късно дори Олимпия (Любляна) не можа да ги разубеди.

Дано сега трансферът на Митко Бербатов в Манчестър Юнайтед отвори поне малко очите на "бавнозагравашите подюански реотани" и от "Герена" спрат да пречат на футболните таланти на България. Като начало Тодор Батков трябва да се извини за казаната от него шуртурия, че можело да вземе Бербо в Подуние, тъй като Бай Ганьо бил приятел с шефовете на Тотъм, а лондончани били отписали българския футболист №1.

преди осем години за футболна вика световната мегазвезда Христо Стоичков беше пренесенат пред намираща нито една победа на световни финали Георги Аспарухов.

В края на миналата година в медиите придоби особена популярност теорията, че Митко Бератов не вкарвал решаващи голове за националния отбор. В същото време голът на Гудли в приятелската мач с Англия през 1968 г. се представя като нещо епохално за българския футбол. Ако се приложи същият критерий, ще бъде много лесно да се възвеличае попадението на Бератов в контролната срещу Германия през 2002 г. Е, вярно е, че единият мач се игра на "Уембли", а другият - на "Герена", но пък

В медиите придоби особена популярност теорията, че Митко не вкарвал решаващи голове за националния тим

английската публика се държа много дружелюбно с нашите играчи, докато в Полудие Митко бе освиркан и псуван през целия мач.

Всъщност теорията за това, че Бератов не вкарвал важни голове за националния отбор на България, се появи (като по поръчка), когато след

чове в немското първенство, а монхенен не желаеха Бормиров в състава си дори когато изпаднаха във Втора Бундеслига. През същата година ЦСКА спечели титлата в България, а в края на есения полусезон водеше със 7 точки разлика пред Левски. И тъй като Дело Боре Автомата не можеше да се похвали с нищо друго, "сините" агитатори изтъкваха това, че Левски прескочи групите на УЕФА, макар че в свромачовете Бормиров не беше отбелязал нито един гол, а за пет мача получи четири жълти картони.

Това не друг, а Гонзо каза във в. "7 дни спорт" по повод напътните на Дело Боре, че човек трябва да бъде по-скромнен. Разбира се, Мит-

Бербо отдавна е простил освиркванията

Същите родни журналисти, които с нескрито злорадство следяха трудностите около трансфера на Митко Бератов през това лято и се опитаха да представят най-добрия български футболист като намусан глезелю, сега наблягат на неговите противоречия с феновете на ЦСКА през 2000 г.

Вероятно целта на подобен род агитация е да се омаловажат заслугите на "червения" клуб за развитието на Митко. Разбира се, никой не може да промени факта, че точно ЦСКА даде път в големия футбол на най-скъпия футболист в историята на Манчестър Юнайтед. Със сигурност дял за неговото развитие има и висказателността на великата публика на успелия български клуб.

Самият Митко Бератов се чувства горд член на тази публика още след като баща му Иван го запознава в детството му с Христо

Стоичков. Точно затова, макар и 19-годишен, през 2000 г. Бербо даваше всичко от себе си за титлата на ЦСКА. Тогава във фаталния 13-и ден на май той беше на път да победи сам както отбора на Левски, така и съдията Атанас Узунов и Иван Леков. Може би тъкмо този порив в крайна сметка го направи играч от най-висока световна класа. Но в онази вечер той беше не по-малко покрусен от момчетата и момичетата от сектор "Г". Целта беше толкова невероятно близо, а той срещи. Стрещи, защото тогава беше едно момче, което няколко месеца по-рано се притесняваше да отиде на абитуриентския си бал, защото не познаваше добре съучениците си от своето ново софийско училище.

Няколко месеца по-късно Митко повтори пропуските си - този път на старта на новото първенство срещу Литекс. Тогава реакци-

ята на част от публиката на ЦСКА беше по-остра дори от тази на 13 май. Разбира се, Бербо прие всичко това много тежко, но неговото "червено" сърце намери сили и той продължи да играе, да бележи голове и да радва феновете на любимия ЦСКА. Затова още тогава "червената" публика видя в него поредната звезда, която ще тръгне от "Армията" и ще покори Европа. Сигурен съм, че твърденията, че Митко и феновете на ЦСКА са се разделили едва ли не скарани, нямат нищо общо с истината. В самия край на 2000 г., само няколко дни преди Коледа, в едно заведение в столичния квартал "Младост" на празнична среща се събраха привърженици на "армийците", сред които бяха легендарните Берко Беров (Бат Бери), Вячеслав Григоров (Чико), Александър Николов (Моркова), Христо Христов (Графа), Йордан Велков (Бат

Дана)... На срещата дойде и Митко Бератов, придружен от баща си Иван. Тогава бях свидетел на обичайна към бъдещата звезда на Байер (Лeverкузен). Многобройните желания на присъстващите да се снимат с Митко дори предизвикаха суматоха в заведението. Нямаше никой, който още тогава да не беше убеден, че всички привърженици на ЦСКА ще се гордят с представянето на Бератов в Европа. Самият Митко не криеше радостта си от тази среща и търпеливо изпълни всички желания за снимки.

През януари той вече беше в Лeverкузен, а през следващата година игра финал за Шампионската лига с Реал (Мадрид). Сигурен съм, че нито един от тези, които в онази декемврийска нощ през 2000 г. участваха в "армийската" среща в кв. "Младост", не беше изненадан...

Никола Ковачев: През 1998 г. се разбрахме за преминаването му в ЦСКА на чашка

Много съм горд, че Митко Бератов стана най-скъпият трансфер в историята на българския футбол и на Манчестър Юнайтед. Причините за моята радост са много. Първо, защото и двамата с него сме от Пиринския край, второ, защото и двамата сме играли за най-големия български клуб - ЦСКА, и трето, защото и аз имам заслуга за преминаването на Митко на "Българска армия".

През 1998 г., когато Илия Павлов беше президент на нашия клуб, аз бях член на Управителния съвет. Може да се каже, че за трансфера на Бератов се разбрахме на чашка - първо с дядото на Митко, а после и с Пената, които тогава беше старши-треньор на отбора. Аз и Христо Маринчев, който по това време ръководеше детско-юношеската школа на ЦСКА, винаги сме проявявали особено внимание към многобройните футболни таланти в нашия роден край и затова знаяме за качествата на сина на бившия футболист на Пирин Иван Бератов. Разбрахме също, че много голямо влияние в семейството има дядото на Митко. Затова двамата с Мери отидохме на гости в дядото, който ни порсича много сърдечно. Почерпни ни с домашна ракия и домашно вино. "Рагвам се, че ЦСКА иска моя внук", каза ни той. След това ние с Маринчев вече бяхме сигурни, че Митко ще облече червената фланела.

След срещата с дядото трябваше да говорим с Пенев. Ние с него живеем в един квартал и понякога се срещаме по съседски на чашка. При една такава среща аз му казах за младия Бератов. "Преди да го взема, трябва да го видиш", отвърна ми Пената. Само след няколко дни Митко вече тренираше на Панчарево, а аз и старши-треньорът наблюдавахме заниманието от една масичка пред кафенето. По едно време Пената ми каза: "А ба, бачо, тйбоят стана голям футболец".

Така Бератов стана играч на ЦСКА. Тук той се запозна със сегашния си мениджър Емил Данчев, който тогава беше технически директор в клуба. Покъсно, когато Данчев направи мениджърската агенция "АС-23", при него отиде и Христо Маринчев, който помогна да се осъществи връзката между Митко и Емо. Когато се заговорих, че Бератов може да отиде в "синия" Манчестър Сити, а не в "червения" Юнайтед, бях сигурен, че Митко и Емо ще избрат червеня чевеня клуб, защото знам, че той им е на сърцето. Пожелавам на Бератов много успехи. Дано стана втори път българин след Стоичков, носителя на куплата на европейските шампиони.

Страницата е подготвена от ВАЛЕНТИН ВАСИЛЕВ

Иван Мирски: Шеметният старт на ЦСКА беше закономерност

КРУМ МИЛЕВ И ЗЛАТНАТА ГЕНЕРАЦИЯ ИГРАЧИ ПОСТАВИХА НАЧАЛОТО НА ГОЛЕМИТЕ УСПЕХИ, ТВЪРДИ ПЪРВИЯТ ШЕФ НА "ЧЕРВЕНИТЕ"

Още с основаването си през 1948 г. футболният отбор на Армейския спортен клуб спечели шампионската титла. За много хора този шеметен старт бе изненада, но за нас, които бяхме близо до отбора, първото място бе закономерно и очаквано, разказва първият началник на ЦСКА в периода 1948-1958 г. Иван Мирски.

Тази победа бе плод преди всичко на апостолския труд и голямата обич на любителите на футбола от кварталите "Ковъница" и "Хаджи Димитър", които застанаха под знамето на "армейския" тим.

Как се създаде Септември при ЦДВ - първото име на ЦСКА?

Непосредствено след 9 септември 1944 г. футбо-

Заслужено трябва да се отбележат и подчертаят усилията и качествата на Стефан Стефанов - винаги с висока скорост и внезапни набези в отбраната на противника; Петър Михайлов - готов да заеме, и то с успех, всеки пост от нападението; Навко Чакмаков - интелектуалният водач и първи капитан на отбора; Стойне Минев и Кольо Божилов - и двамата стълбове от нападението в първите години от основаването; Киро Богданов (Картофа), Коце Благоев, Геле Атанасов, Мишо Янков, Ганчо Василев и много други.

В началото запалянковите бяха малко, но за кратко време майсторството и успехите на отбора спечелиха стотици млади привърженици с огромна привързаност и обич

име на ЦСКА.
Непосредствено след 9 септември 1944 г. футболистите от квартала около стадиона на АС-23 станат негови териториални наследници и се обявяват за отбор на армията под името Чавдар.

Но в първите години новият военен отбор се представя твърде неубедително и от Главното политическо управление ми обрناха внимание, че този отбор не обещава нищо добро за бъдещето на "армейския" спорт.

Обърнах се за помощ към Петър Михайлов - директор на Софийския централен затвор, който беше и председател на Септември - спортното дружество на кв. "Коньовица". По това време в него играеха талантливи футболисти. Само след няколко дни на заседание на ръководството на дружество Септември всички негови членове подкрепиха председателя Петър Михайлов.

На 4 май 1948 г. бе създадено новото обединено спортно дружество Септември при ЦДВ. Кой се е надявал тогава, че този приятелски жест на бай Пешо ще бъде началото на един от най-високите върхове в историята на българския футбол? Много фактори повлиаха тогава новоучреденият отбор да се оформи като водещ тим.

С нескрита радост и гордост мога да кажа, че своя дял даде и родното ми село Петърч. Още в началото подари за игрището на футболистите хиляди зелени чимове, изкопани от ливадите край селото, които преобриаха малката и прашна земя в терен

Още в първата година след основаването си армейският футболен клуб спечели шампионската титла

за футболна игра. Отпуснаха и заем от 100 000 лв. за футболното първенство през 1949 г. Срещу тези приятелски услуги "седневенското ТКЗС" в с. Петърч настояваше за победи на футболното поле.

И те не закъсняха. Още през следващото десетилетие "армейските" футболисти успяха да се отблагорат на своите привърженици, и то по блестящ начин. През 10-те години, докато бях началник на ЦДНА, "армейският" отбор спечели републиканското първенство 8 пъти, а към края на десетилетието 90 процента от играчите на ЦДНА защитаваха спортната чест на родната.

За футболния тим бе създадена прекрасна обстановка. Отношението и подкрепата на ръководството на МНО бяха безукорни, но решаваща роля играеше изтъкнатият треньор и педагог Крум Милев, който постави здраво начало на творческа атмосфера в цялостния учебно-тренировъчен процес, останала като традиция и за следващите поколения.

В основата на успеха обаче бяха самите футболисти. Тази генерация

състезатели бяха отдалени без остатък и обречени на любимата игра. В името на футбола те умеха да търпят лишения, бяха дисциплинирани, всеотдайни, с висок морал.

По онова време футболът беше абсолютно аматорски. Нямахте ги премиите, големите заплати и званията, раздаваната на апартаменти. Никой от футболистите в червени фланелки обаче не поставяше на първо място материалните придобивки. Всеки се ръководеше най-вече от професионалното си отношение и обичата към футбола и към клуба.

Много са бисерите в младия отбор, които извиха родния футбол пред очите на света.

Иска ми се да започна с Жоро Найденов. В неговата врата толкова рядко попадаше гол, че нападателят получаваше атестат за майсторство и виза за националния отбор. През различно време вратата на "армейците" защитаваха с успех Христо Андонов, Стефан Геренски, Георги Кекеманов и Панко Георгиев.

Непреодолими стълбове в отбраната бяха Борис Трънков (самоотвержен и

всеотдаен, по-късно дълги години помощник на Крум Милев), Георги Енишейнов, Борис Футеков, Георги Цветков (Буч), Димитър Цветков, Христофор Прокопиев (Форето), Георги Насев и много други.

Бързина, устрем, самоотверженост и тежък железен удар - с това Кирил Ракаров доказваше голямата си обич към отбора и печелеше всеки двубой с противниковите нападатели.

Манол Манолов (Симолитята), който като юноша е имал забраната да играе футбол, стана синоним на всеотдайния и сърцата игра. Рядко във футболната ни история е имало играч с неизчерпаема воля и любов към футбола като Симо. За него всеки мач за честта на "армейския" отбор беше равен на финал за световен шампионат.

Никола Ковачев (Тулата), който дойде при нас през 1956 г., но веднага се наложи в основния състав. С бойката си и сърцата игра вдъхваше респект на всеки нападател.

Стефан Божков е може би единственият "армейски" и национален футболист с оценка "отличен" и в отбрана, и в нападение.

Неслучайно той спонтанно беше избран за несменяем капитан на отбора.

Гацо Стоянов - боек и упорит, неведнъж поддръжал крилето и на такива майстори като знаменития Пушкаш.

Трудно можем да си представим полета към футболния връх през първото десетилетие без динамиката и пробивната сила на дясното крило Миланов. Всеки устрем на Митето към вратата на противника беше равен на взрив.

Рано напусналият ни Георги Димитров (Червения) - играч и личност с характер и в същото време опасен шурмовак, винаги готов за пробив към вратата на противника.

Гацо Панайотов - всеотранно надарен футболист, за когото оценките бяха различни. Много често журналисти и специалисти не виждаха интелекта на Гацо, който със своите действия стана барометър за отбора.

Бързина, финт, дрибъл и удар - ето оръжието, с което Янев и Колев са все още ненадиграната ни футболна двойка. Умият и находчив Янев допринесе много за блестящата игра на Иван Колев.

ра срещания стотини млади привърженици с огромна привързаност и обич към отбора. Години наред без отлед на това, към кой отбор принадлежат, любители на футбола признаваха превъзходството на "армейския" тим и отиваха да видят големите майстори, да преживеят красивите мигове на вдъхновената им футболна игра. В резултата не се съмняваха - почти винаги побеждаваха майсторите от ЦДНА.

Силата на футболистите в червено беше призната в цяла Европа. Спомням си първото им турне в Скандинавските страни през 1955 г. Запазил съм изречки от вестници и списания, издавани в Дания и Швеция, в които са поместени оценките за играта на българските "армейци" след мачовете им с Юргорден и Дания: "ЦДНА - тим на големи майстори", "Българските котки си играха с датските мишки", "Те можеха всичко. Играта на българските футболисти беше на еднакво равнище с играта на унгарците и представляваше удоволствие да гледаш как те владеят топката, да гледаш тяхното изкуство, скоростта и ударната им способност..."

Още при това първо турне прочетохме много ласкави отзиви за нашия отбор, а през следващите години "армейците" защитаваха честта на родния спорт по целия свят...

Из книгата "Футболни върхове - ветераните разказват", Военно издателство, София, 1988 г.

С Петър Жеков в зоната на истината

ПРЕДИ ЧЕТИРИ ДЕСЕТИЛЕТИЯ УДАРИТЕ НА "ВЪЛШЕБНИЯ СТРЕЛЕЦ" ПОРАЗЯВАХА ПРАВО В СЪРЦЕТО ПОСИНЕЛИТЕ СПОРТНИ МЕДИИ

Преди повече от трийсет години аржентинският нападател Делио Онис нарече на казателното поле "зона на истината", защото там се решава кой ще бъде победител, защото голът е кулминацията на футболния мач, защото там битките между нападатели и защитници са на живот и смърт.

Горе-долу по същото време българската спортна социална журналистика прареше всичко възможно, за да скрие факта, че безспорно най-силният роден футболист в "зоната на истината" е Петър Жеков, а не любимецът на медиите Георги Аспарухов.

Днес е трудно да се повярва, че нападател, реализирал за една година 84 гола (в приятелски и официални срещи), може да остане извън класираните на спортните журналисти само защото не

бола, че понякога бяга от училище, за да слуша по радиото мачовете на ЦСКА - отборът, който вече е в сърцето на Жеков, въпреки детската му възраст. Още като дете бъдещият шесткратен голмайстор на България организира свой футболен отбор от момчетата в махалата, които ритат в Пионерския дом на Димитровград. В този отбор Жеков избира за себе си ролята на централен защитник,

запълни всяка своя свободна минута с топката. Затова не само наставникът му в Раковски, а и майка му Гургана и баща му Петьо държат бъдещият носител на "Златната обувка" да знае, че за да продължи с футбола, не трябва да изостава с учението.

Въпреки това Жеков не спира да търси предизвикателства и дори се включва нелегално в отбора на родното си село Книжовник за един

късно играят в Берое и в олимпийския отбор на България и който асистира за не един и два от стотиците голове на шесткратния голмайстор на републиката.

Янчо запазва до края на живота си приятелските си чувства към Петьо и го счита за най-добрия център-нападател на България. Така скромният димитровградски треньор Петър Колев дава началния тласък за развити-

венство се провеждат в Румъния. Там нашите играят с отборите на Холандия, Югославия и Англия и правят три ремита - съответно 1:1, 0:0 и 0:0. Петър Жеков играе само в мача с Холандия, но в края на срещата е изгонен и пропуска следващите два мача. Любопитно е, че въпреки това старши-треньорът на югославския отбор Милан Милинич поставя полузащитника на Раковски (Димитровград) в идеалния отбор на групата. Турнирът в Румъния се следи и от близкия приятел на Милинич - Райко Митич, който още тогава забелязва таланта на Жеков. Неслучайно през 1971 г., когато Митич е селекционер на световния отбор за прощалния мач на прославения руски вратар Лев Яшин, той включва в своята селекция и българския гол-

ков, Пенев и Янчо Кирилов.

Бъдещият голмайстор на България и Европа записа общо 14 мача и 4 гола за юношеския национален отбор, където той се появява като откритие на Серги Йоцов.

"Бях на един юношески турнир в Кърджали - разказва бате Серги. - Исках да видя играта на Раковски (Димитровград) заради Янчо Димитров, който вече беше викан в юношеския национален отбор, но се впечатлих най-силно от проявите на един по-млад от Янчо негов съотборник, който действаше като полузащитник и умело надграваше както своите връстници, така и по-големите от него. Това беше бъдещият носител на "Златната обувка" Петър Жеков, който след този турнир стана част от юно-

върха, се нападате, реално раздал за една година 84 гола (в приятелски и официални срещи), може да остане извън класираните на спортните журналисти само защото не носи флазелката на "правилния" отбор. Вярност в България лепвата са съвсем други - всички помнят абсурдната анкета за футболист на века, когато скромните постижения на Аспарухов бяха предпочетени пред тези на световната мегазвезда Христо Стоичков.

Вероятно съдбата има пръв път в това, че спортният път на Ицо е свързан именно с Петър Жеков. Защото точно Жеката е един от родните треньори, от които бъдещата звезда на Барса научава най-много футболни тайни и защото Стоичков е недолюбван от спортните журналисти в България точно както Жеков беше пренебрегван заради "синия" медиен фаворит Георги Аспарухов.

Петър Жеков е роден на 10 октомври 1944 г. в хасковското село Книжовник. Когато е само на пет години, неговото семейство се премества в Димитровград и там бъдещият център-нападател на ЦСКА обиква веднъж завинаги футболната игра. Малкият Петьо с лекота надиграва батковите си, но иска да става все по-добър и по-добър. Това желание за самоусъвършенстване го кара, когато е 12-годишен, да реши да играе една година само с левия си крак, за да стане и с него толкова добър, колкото е с десния. Упоритото момче изпълнява решението си, а едно десетилетие по-късно възхитените почитатели на Берое (Стара Загора) ще остават без дъх от аплодисменти след голямо, отбелязани от Жеков с виртуозни удари с левия крак от воле "а да Пиола" или "падащ лист".

Като младеж Петьо е обсебен до такава степен от фут-

Раковски (Димитровград) в "Б" група по време на сезона, в който тимът пече промоция в елита. Петър Жеков е предпоследният клекнал вдясно. Янчо Димитров е първият прав вляво.

но това не му пречи често да се включва в атака и да бележи голове.

Треньорът на детския отбор на Раковски (Димитровград) Петър Колев (Пашама) научава за тима от Пионерски дом и решава да организира контролен мач между своите възпитаници и техните връстници-самодейци. Той се надява по този начин да открие някое талантливо момче, но изобщо не предполага, че трениранит от него тима може да загуби. На терена обаче се случва точно това. През второто полувреме Жеков напуска позицията си на централен защитник и вкарва два гола на "професионалистите". Наистина, в крак те успяват да върнат едно попадение, но в крайна сметка отборът на Пионерския дом побеждава с 2:1, а треньорът Петър Колев взима в своя състав 7-8 души от "самодейците" и естествено на първо място в неговия списък е Петър Жеков.

Колев веднага поставя Жеков на поста център-нападател, но неукротимата младежка енергия на бъдещия голмайстор на България и Европа го кара да се опитва да бъде навсякъде по терена и вероятно това по-късно става причина той да бъде преквалифициран в полузащитник. Разбира се, младежит футболист не се задоволява само с тренировките, а се опитва да

мач в Хармани. Тогава той играе като централен защитник, но "сърце юнашко не трае" и Петьо се втурва в атака, като пресича целия терен и бележи гол. После повтаря това упражнение още три пъти, ала разгневените привърженици на домакините хукват да го бият с обвинението, че бил "професионалист". Така за Жеков мачът завършва преждремено в каросерията на една "Молотовка", но камioniт бързо го отнася далече от разгневените запалняковци.

В детския отбор на Раковски Жеков е съотборник с Янчо Димитров, с когото по-

ето на две фигури със сериозен принос за родния футбол.

Първо обаче те помагат на Раковски да влезе в групата на майсторите. Тогава треньорът на мъжкия тим на димитровградчани Христо Хаджиев, който има голяма заслуга за шифването на таланта на Жеков, използва бъдещия носител на "Златната обувка" като халф. Жеков е полузащитник и в юношеския национален отбор на България, ръководен от Любомир Ангелов (Старото) и Серги Йоцов.

През 1962 г. финалите на европейското юношеско пър-

вор за прощания мач на провлашения руски вратар Лев Яшин, той включва в своята селекция и българския голмайстор №1 Петър Жеков.

През 1963 г., вече под ръководството на Стоян Петров, нашият отбор отново се класира на финалите на европейското първенство за юноши, които този път се провеждат в Англия. Любопитно е, че Серги Йоцов, който отново е помощник-треньор, не пътува за Острова, за да може футболната федерация на България да си спести разходите за неговите самолетни билети. За там обаче лети Петър Жеков, който все още е в юношеска възраст.

Той и бъдещият му съотборник в ЦСКА Димитър Певен са хората, които "дърпат конците" в средата на терена на тази юношеска формация на България. В нападение пък е друг бъдещ съотборник на Жеков в ЦСКА - Аспарух Никодимов, като Паро е и капитан на тима. Във Великобритания нашите постигат забележителни победи като тези срещу Франция с 2:0 и срещу Италия с 2:1.

В тези две срещи Жеков се разписва по веднъж, като в двубоя с младите "адзури" засенчва бъдещата мегазвезда на италианския футбол Луиджи Рива, въпреки че точно той бележи почетното попадение за своите. Мачът с Италия е среща от четвъртиналната фаза на турнира, а на полуфинала правим 3:3 със Северна Ирландия. За съжаление при жребия за определяне на отбора финалист капитанът Никодимов не се оказва късметлия и така не българите, а севернирландците оспорват златото срещу състава на Англия. Въпреки това британската преса оценява по достойнство добрата игра на нашите, като най-много похваляват Же-

кова бележили по-интересна на "Златната обувка" Петър Жеков, който след този турнир става част от юношеския национален отбор на България. По-късно Жеков става център-нападател и голмайстор, а да се преквалифицираш от халф в нападател според мен е по-трудно, отколкото когато някой атакуващ играч заиграе в по-задни позиции. Впрочем малко известен факт е, че в юношеските си години Георги Аспарухов също беше полузащитник. И като говоря за Жеков и Гунди, веднага искам да кажа, че аз съм категорично срещу тяхното противопоставяне - вълнува се Серги Йоцов и продължава: По едно време някой недоброжелател на Жеков развиваха теорията, че той нямал техника. Ами как тогава изпълняваше своите виртуозни свободни удари? Да не говорим за спирането на топката и паса му. Мисля, че след отказването на Петър Жеков от футбола през 1974 г. България не е имала център-нападател от такава класа. Голям талант на този пост беше Пашама Янков, но той нямаше нещастие то да влезе в мъжкия отбор на ЦСКА точно когато Жеков беше в силата си, а на всички отгоре по-късно му отпращаха крайно нелепи обвинения за смъртта на Гунди", завършва спомените си бате Серги.

В юношеския национален отбор Жеков доказва, че би се превърнал във футболна звезда и ако беше останал на поста, на който играе като дете - централен защитник. Това се случва по време на един контролен мач, в който мъжкия отбор на Левски играе с представителната юношеска формация на България.

ВАЛЕНТИН МАНОЛОВ
Следва

Детският отбор на Раковски (Димитровград), ръководен от първия треньор на Петър Жеков - Петър Колев (Пашама), преди да победи с 2:0 детския отбор на Локо (Сф) с Димитър Певен в състава на малките "железничари". П. Жеков е лежалият най-вляво, а Янчо Димитров - лежал най-вдясно. Цветът на флазелките на Раковски е червен.

ЦСКА - сезон 2008/2009

ЧЕРВЕНИТЕ

